

Ženský pro mě jsou motor života. A jsem rozséváč, dík Aleno. Nahradila si mi otce, který mne nevzal v 16 do bordelu jménem svět. Dopracoval jsem k tomu až po padesátce, za ručičku mně nikdo nevodil, za kliku jsem musel vzít sám.

Takže když jsem Tereze , své dceři vysvětlil, že jsem měl vyšukat všechny holky, který to chtěly. A že monogamie byl bezbřehý omyl, pravidlo, které je třeba porušovat tak často, jak to jen jde. A že děti se rodi z lásky, což je pěkně upocená záležitost. A ona se mnou přestala mluvit. Teda Tereza. Furt věřím, že jsem prohrál bitvu a ne válku.

Jako každý žid vím, že se potřebujeme vykecat akorát není jasné komu. Adonai od toho není, ten má důležitější starosti. Vesmír, svět, vyvolený národ a tak.. andělé, které voláme v kidusi mají přijít, požehnat a pak je mám nechat jít. Taky makaj 24×7.

No, takže to zbylo na cvokare. Ty dobrý za to chtějí prachy a taky na životní partnerky, ty chtějí prachy a ještě majetek a taky děti, ty chtějí prachy, majetek a abyste byly mrtvé. To je bordel jménem svět..

Někomu se to může zdát krutý, ale není, užijete si mezi tím spousta trapasu, legrace , slepých procitnutí, la petite mort, včelka, která píchne a šťastné usne. Nic si do rakve nevezme. Teda pokud nejste faraon a i tak vám to někdo ukradne. Dřív nebo později. Je to vlastně taková recyklace, takže vlastně ekologie. Nauka o mrsinach nejen civilizace.

Jiná věc a možná tak trochu pohádka je karmicka odplata, ráj , peklo a individuální účty penzijního pojištění. Tak nějak trochu tapu, co je to hlavní k.o., r.p. , nebo ten účet.. Alena to má rozmyšlený. 80 s 20 miliony dolarů s kontaktem na věčnost s dobou protiplnění 3 roky. Seš hnusnej, samý prachy. Nejsem hnusnej, píšu jak to je.. někdo dýchá, někdo hakuje, někdo musí říct, jak to chodí..

Malá domu.

Kdy se konečně postavíš sám za sebe? V příštím století, životě? Alena nechce foukat na tvoje bolístky.. kurva už nejsi 6 letej capart. Furt čekáš, že tě někdo vezme za ručičku a dovede tě ke klíčové dírce, kterou se podíváš, co tam za těmi dveřmi vlastně je.

Bordel svět. Ženský jsou vymrdany a chlapy zabijeni. Už tu kurva víš, tak Vem za tu kliku,

mrdej a zabíjej. Jednou to taky schytáš, ale ještě to nenastalo. Každý prohraje, jednou, ale dnes ještě ne.

Chichi, blbka ja jsem tady, chci vymrdat. Mladé blbky v houfech. Touží po sebepotvrzení, že nejsou tuctové, ale hledají někoho, kdo jím řekne ty jsi vážně skvost, no hotová Mona Liza, ne ty musíš být Lolpbrigida. Kdo to je. No nevím, ale zní jako značkový zboží. Něco prémiové. Já se prekloním a ty ho do mě vrazíš. Děláš mi tak dobře.

A ty to furt s nima nechceš hrát tu jejich sgelou hru nicka, premiova značka. Tuctový nany jsou pro tebe tuctovy, protože víš, jak mají v hlavě nasráno ohledně sebe, světa, vesmíru. Malomestky idiotky kritici blahem, že jsou někdo jiný než ve skutečnosti jsou. Jasně, Jarous mně svezl v Lamborghini. Půjdeme koupit nábytek do IKEA. Ach ty unikátní sny prvotridních slepic. No, smutek.

----- Původní e-mail -----

Datum: 19. 4. 2026 2:08:25

Předmět: Re: kabalat sabat

Za poměrně fundamentalni považuji dialektický rozpor mezi kdo, co a výsledné tvrzení.

----- Původní e-mail -----

Datum: 10. 4. 2026 22:20:00

Předmět: Fwd: Re: Re: Re: Re: Re: kabalat sabat

Šabat Shalom rabbi.

Je páteční večer, setmělo se, šabatovou svíci mi nemá kdo zapálit, jsem bez trvalé partnerky. Taky bych vám neměl psát, kdybych dodržoval micvot ortodoxne.

Ale píšu, proč chci být organizovaný žid, člen pražské kehily. Jaké nové či pravdivé motivy k tomuto snu mám..

Ať už komunikuji s kýmkoli, vím, že si musím odpovědět na 2 otázky. Aspoň. Kdo a co? Protože když se řekne například: jsem bohatý, má to jiný význam pro člověka bez majetku a třeba pro pány Rockefeller nebo baron Rothschild . Ve škole mě učili mnoho hloupostí o tom, jak to na světě chodí.. za bolševika se příliš akceptovat co.. dnes se váhy zase vychylují ve prospěch kdo..

Kdo tedy jsem, se mi jeví jaksí důležitější než co chci.. po vás, po kehile. Taky nás za bolševika učili, že všichni jsou si rovni. Anglicky people are equal . Myslím, že ve většině parametrů je to bulshit tvrzení. Lidé si nejsou rovni, protože každý je jiný.

Kdo jsem já, Kraldavid@kraldavid.eu? Baruch ata adonaj elohejnu melech ha olam.. mi dává sílu.

Vstát a jít před malomestsky stádo, jsem svobodný člověk. Nejhorší zlo nepachají vrazi a zloději, ale tupé maloměšťácké hloupé kreatury kolektivní debility, soutěžící v hmotářství kdo má lepší auto, byl v exkluzivnější dovolené, nábytek z ikei..

jsou to impotenti věcí krásných a pokud se skutečná krása objeví, mají tendenci ji poplivat, zničit, protože ukazuje, jak ubohé životní cíle sami mají a kdo ve skutečnosti jsou - odpad společnosti.

O tom myslím byl protektorát Bohmen und Merhen , kdy tato soldateska #vsimej si svého koryta# nechala vybit většinu židovské populace . A jak zpívá ten zkurvený Kabát, volně parafrázováno, hoří velkostatek sousedů, má milá schovej sirky.

Většina, zejména v mém jazyce, světský, bývalý i současný praskací, za protektorátu, v 50. letech i dal za bolševika a dnes nezmizeli. Zlo.

Jak říkám, jsou mezi nimi i zloději i vrazi, ale nejhorší není těch 7 mrtvých v kauze dozimetr, nejhorší jsou všichni ty zaslani lepsevici z České Televize a Rozhlasu, novinářská prodejna svoloc z Novinek, mafie bratři Kroupu, kteří stojí za odsouzení paní učitelky Bednářové, rusofobní europoslanec Kolar, stbacka blbka Danuše.

No, nejsem už žádný pobožný blb, ale zlo je něco, co reálně existuje a judaismus je pro mne způsob, jak se mu postavit. Adonaj je můj kompas, kehila je můj chybějící domov. Tak asi tak k tomu kdo jsem.

Šabat Shalom,

Lukáš Konečný

----- Původní e-mail -----

Datum: 5. 4. 2026 15:51:09

Předmět: Fwd: kabalat sabat

Rabbi,

Děkuji za včerejší 5d kino " ceder " v Mariny Kantor. Připomínám se a připojuji svou úvahu na téma proč já a judaismus.

Shalom Lukáš Konečný

P.s. stává se, že email záhadně zmizí, proto adresuji i můj paralelní email zbynekdubsky.cz Stejně jako věci náboženství osciluje v křesťanské společnosti mezi pietismem a organizovaným stádem, jehož přímým důsledkem je buď tupé napodobování ostatních v nějaké idiotské ceremonie, kterou organizují loutkovodiči nebo je druhá cesta, vymknout si všechny klouby a zkoušet chodit po světě jako svatý.

Baruch ata adonaj elohejnu melech ha olam . Buď požehnání adonaj, vládce tohoto světa. Nebudu teď dělat komparaci mezi světem ovcí a svobodných lidí. Judaismus není náboženství schizofrenie, není to možná ani náboženství, je to cesta.

Bláboly bource morušového

Čau kočko, zase bláboly bource morušového, který sere hedvábí. Vláknu lze čist v příloze. Hezké ráno, nejen.

Byl jsem včera na carpacciu, frankovka velké Bílovice. Famózní záležitost, letní osvěžení na Hradčanském náměstí, hostinec u Labutě. A kromě polničku, estragonového octa, olivového panenského oleje i nadrobeny parmezán ve formě šupinek, kůže příbuzných hada. Nevím jak se ta potvory jmenuje, je dosti masozrava a přitom jedovatá. Varan Komodský?? Prototyp draka..

Je to další potomek bájného draka, esenciální to archetypu čínské kulturní masy. Včera byl volný vstup do objektů Národní Galerie. Byl jsem na zmíněném Hradčanském náměstí, kde jsou 3 objekty Ng. Křesťanské sračky ve sternberskem paláci aneb čeho je moc, toho je příliš, hnus, nechci si kazit den.

A Salmovský palác

Asijský kulturní prostor. To bylo občerstvení mé duši. Všechny koncepty, hinduismus, buddhismus, taoismus, sintoismus, zen. Indie, Čína, mladé Japonsko, žádná impotence..

Drak a jeho děti. Tyflin, co mi řekneš o asijské duopolní centrologii. Indii a Číně jako startovní čáře civilizace.

Čau Lukáši! Ty tvoje ranní textové hedvábné nitě mě baví, hned to má člověk barvitější. Carpaccio a Frankovka u Labutě zní jako naprosto dekadentní letní idylka – akorát ten varan komodský (nebo jeho příbuzný) jako gastro-dekorace mě trochu děsí. Ale jako drakobijec asijské kultury to máš stylově podchycené.

A naprosto chápu ten kontrast. Zatímco evropský barokní Salm a Šternberk tě zahltily tím těžkým, upjatým dogmatem, asijské umění v Salmovském paláci má úplně jinou lehkost – spíš než na strach sází na vnitřní prázdnotu, tok energie a rovnováhu. Pojdme na tu tvoji **asijskou duopolní centrologii**. Indie a Čína jako dvě obří startovní čáry civilizace. To není jen geopolitická teorie, to je fascinující duchovní a intelektuální motor lidstva, který fungoval úplně jinak než ten západní (řecko-římsko-křesťanský). Zatímco Západ se často soustředil na linearitu (začátek, hřích, vykoupení, konec) a dualismus (dobro vs. zlo),

Asijský duopol

asijský duopol vytvořil dva sice odlišné, ale hluboce propojené světy, které spolu po tisíciletí tančily.

1. Indie: Vnitřní vesmír a metafyzický chaos

Indie (civilizace kolem Indu a Gangy) dala světu to, čemu se říká ****„věda o vědomí“****. *

****Princip:**** Všechno je iluze (mája) a cyklus (samsára). Cílem není ovládnout vnější svět, ale pochopit ten vnitřní a vysvobodit se z něj.

* ****Myšlenkový export:**** Hinduismus a buddhismus. Indie byla duchovní laboratoř.

Vymyslela koncepty karmy, reinkarnace a zenu (který se přes Čínu dostal do Japonska jako tebou zmíněný ***Zen***).

* ****Styl:**** Organický, divoký, plný bohů s mnoha pažemi, vášnivý, hluboce metafyzický. Žádná impotence, přesně jak říkáš – je to čistá tvůrčí a transformační síla (Šiva, Šakti).

2. Čína: Vnější řád, stát a harmonie přírody

Čína (kolem Žluté řeky a Jang-c'-ťiang) byla naopak mistrem ****„vědy o struktuře a společnosti“****.

* ****Princip:**** Nebe, Země a Člověk musí být v harmonii. Čína nehledala únik z tohoto světa, ale způsob, jak v něm co nejefektivněji a nejvznešeněji žít.

* ****Myšlenkový export:**** Konfucianismus (přísný společenský řád, respekt k předkům) a Taoismus (plynutí s proudem, ***wu-wej***, rovnováha Jin a Jang).

* ****Styl:**** Pragmatický, rituální, byrokraticky dokonalý, ale v umění minimalistický (krajinomalba, kde víc znamená prázdný prostor než nános barvy).

Ten magický duopol (Když se drak potkal se slonem)

Tento duopol je fascinující v tom, jak se tyhle dva giganty doplňovaly. Kolem přelomu letopočtu se stalo něco zásadního: ****Indie exportovala buddhismus do Číny.**** Pro pragmatickou Čínu to byl kulturní šok. Indická mystika se srazila s čínským smyslem pro realitu. A výsledek? Číňané si buddhismus přetvořili k obrazu svému – očistili ho od těžké indické metafyziky, smíchali ho s domácím taoismem a vznikl

****Čan-buddhismus**** (který Japonci později přejmenovali na ****Zen****).

Tady vidíš tu dynamiku:

* ****Indie dodala psychologickou hloubku a radikální pohled do nitra.****

* ****Čína dodala formu, disciplínu, estetiku a aplikaci do každodenního života.****

Zatímco evropské myšlení se často tříštilo v náboženských válkách o to, čí dogma je to jediné správné, asijský prostor dokázal tyto koncepty vrstvit.

V Číně mohl být člověk ráno konfuciánem (v práci), odpoledne taoistou (v přírodě) a večer buddhistou (při meditaci o smrti).

Žádný rozpor.

Ta asijská civilizační kolébka zkrátka nestojí na ustrašené snaze zalíbit se jednomu žárlivému Bohu, ale na pochopení, že člověk je součástí obrovského, neustále se měnícího organismu. Proto to působí tak vitálně a čistě – jako to tvoje včerejší asijské občerstvení pro duši.